

EGYETÉRTÉS

FENYŐ SÁNDOR

EÖTVÖS KÁROLY

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCA 11.

Ezüst evőkészlet gramja 510 kr. 40714

Gazdasági... A vármegyei tisztviselők kongresszusa.

Gőzgépek... A vármegyei tisztviselők kongresszusa.

WERNDL-fogyverek... A vármegyei tisztviselők kongresszusa.

TILLER MÓR és Társa... A vármegyei tisztviselők kongresszusa.

Ajtók, Ablakok... A vármegyei tisztviselők kongresszusa.

Wiener A. utódandál... A vármegyei tisztviselők kongresszusa.

és FRIED... A vármegyei tisztviselők kongresszusa.

okokat... A vármegyei tisztviselők kongresszusa.

világ-u. 21. 77-77.

vörögy... A vármegyei tisztviselők kongresszusa.

nyommal... A vármegyei tisztviselők kongresszusa.

ar-utca 6. sz.

prodalom... A vármegyei tisztviselők kongresszusa.

Első kötet... A vármegyei tisztviselők kongresszusa.

Kapható a kiadó... A vármegyei tisztviselők kongresszusa.

Mai számunk főbb közleményei: Válságos napok.

Válságos napok.

Azok, akik annak a helyzetnek kétségbeesetté váltak, azaz, akik a kormány...

Szél Kálmán tényleg holnap készül beszélni és lehet, hogy egy-két nemzetiszínű olajcsepp...

Annál már a kormány egyik tagja is kénytelen beismerni, hogy a népes jobbparti családnak...

Sokkalta veszedelmesebb azonban a szabadelvűpárt egy leltári tagjának, kimagasló alakjának...

Az Egyetértés tárczája.

Thron.

— Az Egyetértés tárczája. —

Irt: Björnsterne Björnson.

I. Alfnak hívták egy embert a faluban.

— Mikor azonban kiment a hegyek közé két mérföldnyi távra...

— Hova oly sietve? — kérdezte Blesson.

— Ugyan merre? — kérdezte Blesson.

— Ah! — sóhajta Blesson, bár én is elnehetnék.

— Felülhetsz szánkómra, biztatta az idegen.

— Egyszer így szolt: — Ugy gondolom, vízeket megyünk át.

— Majd pedig: — Ugy gondolom, a levegőben haladunk.

— Ejj! ne törődj azzal — válaszolt az idegen.

— Alig néhány perc telt el, midőn Blesson ismerősnek találta a vidéket és felkiáltott: — Nini, Waagban vagyunk.

— Igen — szolt az idegen egyszerűen — megérkeztünk.

— Köszönöm a szánkóztatást: — És leszállott.

— Viszont az idegen kezét nyújtott neki.

— Az atya tédre illette Throndot, erősen a szemé közé nézett és így szolt, jó hangosan: — Nézz rédm föl!

— Aztán valamivel szelidebben mondta: — Te nem vagy felénk: elmondok neked egy történetet.

— A fin nagy esodálkozó szemével az atyjára nézett.

— És pedig történetet mondott el egy emberrel, a ki Waagból való volt és Blessonnak hívták.

— Thrond igen szerette hallgatni.

— Thrond vágyott olyanra, melyekben borzalmas szellemek követnek el rettenetes dolgokat.

miféle titokzatos lepel nem kell ahhoz, hogy a függetlenségi párt a maga föltételeit megbeszélje.

Budapest, április 26.

A képviselőház hétfőn délelőtt tíz óra körül ülést tart.

Barabás Béla, a függetlenségi- és 48-as párt érdemes alelnöke — amint föle magától értesülünk — esodálkozóval hallotta ma, hogy több helyütt kifejezett politikai nyilatkozatait némely oldalról ezáltalosan magyarázgatják és úgy tántorítják föl, mintha ő hajlandóságot mutatna a tranzigálásra.

De addig végezzék ezekkel az urakkal Szél Kálmán és végezzék velük az egységes szabadelvű tábor. Az ő dolguk. Az ellenzék pedig megy a maga útján, a melyet a nemzet parancsolandó kijelölt számára és a melyen hazafias meggyőződését követheti.

Üres fecsegés mindez. Az ellenzék sem a mostani komoly helyzetben, sem máskor nem töri a fejét holmi szilveszter-éjszakai operettekben.

— Te nem vagy felénk: elmondok neked egy történetet. — A fin nagy esodálkozó szemével az atyjára nézett.

— Hova oly sietve? — kérdezte Blesson. — Ugyan merre? — kérdezte Blesson. — Ah! — sóhajta Blesson, bár én is elnehetnék.

— Felülhetsz szánkómra, biztatta az idegen, de erősen meg kell fogódnod, nehogy lemaradj. — Blesson úgy tett. Szükség is volt rá, mert csakhamar észrevette, hogy nem mindig a havas földön mennek.

— Egyszer így szolt: — Ugy gondolom, vízeket megyünk át. — Majd pedig: — Ugy gondolom, a levegőben haladunk. — Ejj! ne törődj azzal — válaszolt az idegen.

Barabás Béla, a függetlenségi- és 48-as párt érdemes alelnöke — amint föle magától értesülünk — esodálkozóval hallotta ma, hogy több helyütt kifejezett politikai nyilatkozatait némely oldalról ezáltalosan magyarázgatják és úgy tántorítják föl, mintha ő hajlandóságot mutatna a tranzigálásra.

Budapest, április 26.

A képviselőház hétfőn délelőtt tíz óra körül ülést tart.

Barabás Béla, a függetlenségi- és 48-as párt érdemes alelnöke — amint föle magától értesülünk — esodálkozóval hallotta ma, hogy több helyütt kifejezett politikai nyilatkozatait némely oldalról ezáltalosan magyarázgatják és úgy tántorítják föl, mintha ő hajlandóságot mutatna a tranzigálásra.

De addig végezzék ezekkel az urakkal Szél Kálmán és végezzék velük az egységes szabadelvű tábor. Az ő dolguk. Az ellenzék pedig megy a maga útján, a melyet a nemzet parancsolandó kijelölt számára és a melyen hazafias meggyőződését követheti.

Üres fecsegés mindez. Az ellenzék sem a mostani komoly helyzetben, sem máskor nem töri a fejét holmi szilveszter-éjszakai operettekben.

— Te nem vagy felénk: elmondok neked egy történetet. — A fin nagy esodálkozó szemével az atyjára nézett.

— Hova oly sietve? — kérdezte Blesson. — Ugyan merre? — kérdezte Blesson. — Ah! — sóhajta Blesson, bár én is elnehetnék.

— Felülhetsz szánkómra, biztatta az idegen, de erősen meg kell fogódnod, nehogy lemaradj. — Blesson úgy tett. Szükség is volt rá, mert csakhamar észrevette, hogy nem mindig a havas földön mennek.

— Egyszer így szolt: — Ugy gondolom, vízeket megyünk át. — Majd pedig: — Ugy gondolom, a levegőben haladunk. — Ejj! ne törődj azzal — válaszolt az idegen.

traktat kapja a jegyző ur vette pártfogásába. Addig beszélt, még rávette némely részét még arra is, hogy ha valami kellemetlen idő nem lesz, elfogadja, hogy lassan gyűlt a könyvtáradomány választók száma, hat a kishirő indították el a könyvvel.

Budapest, április 26.

A képviselőház hétfőn délelőtt tíz óra körül ülést tart.

Barabás Béla, a függetlenségi- és 48-as párt érdemes alelnöke — amint föle magától értesülünk — esodálkozóval hallotta ma, hogy több helyütt kifejezett politikai nyilatkozatait némely oldalról ezáltalosan magyarázgatják és úgy tántorítják föl, mintha ő hajlandóságot mutatna a tranzigálásra.

De addig végezzék ezekkel az urakkal Szél Kálmán és végezzék velük az egységes szabadelvű tábor. Az ő dolguk. Az ellenzék pedig megy a maga útján, a melyet a nemzet parancsolandó kijelölt számára és a melyen hazafias meggyőződését követheti.

Üres fecsegés mindez. Az ellenzék sem a mostani komoly helyzetben, sem máskor nem töri a fejét holmi szilveszter-éjszakai operettekben.

— Te nem vagy felénk: elmondok neked egy történetet. — A fin nagy esodálkozó szemével az atyjára nézett.

— Hova oly sietve? — kérdezte Blesson. — Ugyan merre? — kérdezte Blesson. — Ah! — sóhajta Blesson, bár én is elnehetnék.

— Felülhetsz szánkómra, biztatta az idegen, de erősen meg kell fogódnod, nehogy lemaradj. — Blesson úgy tett. Szükség is volt rá, mert csakhamar észrevette, hogy nem mindig a havas földön mennek.

— Egyszer így szolt: — Ugy gondolom, vízeket megyünk át. — Majd pedig: — Ugy gondolom, a levegőben haladunk. — Ejj! ne törődj azzal — válaszolt az idegen.

székhezának dísztermében, hogy a fizetésrendezőről és a vármegyei tisztviselők országos egyesületének megalakításáról tanácskozzék.

Budapest, április 26.

A képviselőház hétfőn délelőtt tíz óra körül ülést tart.

Barabás Béla, a függetlenségi- és 48-as párt érdemes alelnöke — amint föle magától értesülünk — esodálkozóval hallotta ma, hogy több helyütt kifejezett politikai nyilatkozatait némely oldalról ezáltalosan magyarázgatják és úgy tántorítják föl, mintha ő hajlandóságot mutatna a tranzigálásra.

De addig végezzék ezekkel az urakkal Szél Kálmán és végezzék velük az egységes szabadelvű tábor. Az ő dolguk. Az ellenzék pedig megy a maga útján, a melyet a nemzet parancsolandó kijelölt számára és a melyen hazafias meggyőződését követheti.

Üres fecsegés mindez. Az ellenzék sem a mostani komoly helyzetben, sem máskor nem töri a fejét holmi szilveszter-éjszakai operettekben.

— Te nem vagy felénk: elmondok neked egy történetet. — A fin nagy esodálkozó szemével az atyjára nézett.

— Hova oly sietve? — kérdezte Blesson. — Ugyan merre? — kérdezte Blesson. — Ah! — sóhajta Blesson, bár én is elnehetnék.

— Felülhetsz szánkómra, biztatta az idegen, de erősen meg kell fogódnod, nehogy lemaradj. — Blesson úgy tett. Szükség is volt rá, mert csakhamar észrevette, hogy nem mindig a havas földön mennek.

— Egyszer így szolt: — Ugy gondolom, vízeket megyünk át. — Majd pedig: — Ugy gondolom, a levegőben haladunk. — Ejj! ne törődj azzal — válaszolt az idegen.

A vármegyei tisztviselők kongresszusa.

Beniczky Lajos, Pestvármegye érdemes alispánja a megyei tisztviselők mai kongresszusán a mult tradícióira hivatkozott. Umepe esendben hallgatták meg a vármegye urai a beszédét, a minnek a sulyát éppen az elhallgatott része adta meg.

A mai kongresszus emlekezeti a kormányt arra a mulasztására, a melyet velük szemben követett el, a kiknek a nemzeti konszolidáció munkájában olyan jelentős szerepet jut. Imponáló nyugalomban, komoly tanácskozásokat folyt le különben a mai kongresszus, a mely meg is állapodott azokban a módoktatokban, a melyekkel a vármegyei tisztviselők függetlenségét némileg biztosítani vélik.

A kongresszus tanácskozásairól az alábbi tudósításunk számol be: Ötszáznál több vármegyei tisztviselő sereglett össze az ország minden részéből Pestvármegyebe.

— A történelmek vége lesz. — Thrond és Agnes egyszerre megállottak a legmagasabb szikla felett. Alórlál egy látzódott valami a csucra. Mellettek sasok lármáztak.

— Ah! — sóhajta Blesson, bár én is elnehetnék. — Felülhetsz szánkómra, biztatta az idegen, de erősen meg kell fogódnod, nehogy lemaradj. — Blesson úgy tett. Szükség is volt rá, mert csakhamar észrevette, hogy nem mindig a havas földön mennek.

— Egyszer így szolt: — Ugy gondolom, vízeket megyünk át. — Majd pedig: — Ugy gondolom, a levegőben haladunk. — Ejj! ne törődj azzal — válaszolt az idegen.

— Te nem vagy felénk: elmondok neked egy történetet. — A fin nagy esodálkozó szemével az atyjára nézett.

A fizetési terv.

Az indítvány elfogadotván, Issekutz Aurél bőven ösmertette a multról esik gyűlésből kioldott szász bizottság munkálát. Ennek a bizottságnak fizetésekre vonatkozó megállapodásai a következők:

I. Középponti közigazgatási tisztviselők. Alispán: 6400, 7200, 8000, 10000 korona. Főjegyző: 4800, 5400, 6000, 6400, 7200, 8000 korona. Függyész: 4400, 4800, 5400, 6000, 6400, 7200 korona. Főörvos: 3600, 4000, 4400, 4800, 5400, 6000 korona. I. Aljegyző: 3600, 4000, 4400, 4800, 5400, 6000 korona. Aljegyző és vármegyei aljegyző (az I. kivételével): 2600, 2900, 3200, 3600, 4000, 4400 korona. Levéltáros: 2600, 2900, 3200, 3600, 4000, 4400 korona. Allevéltáros: 2000, 2200, 2400 korona. Közigazgatási gyakornok: 1400 kor. 300 kor. lakaspénz.

II. Árvasszéki tisztviselők. Elnök: 4800, 5400, 6000, 6400, 7200, 8000 kor. Ünök: 3600, 4000, 4400, 4800, 5400, 6000 kor. Jegyző: 2600, 2900, 3200, 3600, 4000, 4400 kor. Nyilvántartó: 2000, 2200, 2400 kor.

III. Külső tisztviselők. Főszolgabíró: 3600, 4000, 4400, 4800, 5400, 6000 kor. azokból 600 kor. pótlék, mely a nyugdíjba helyezéskor Szolgabíró: 2800, 2900, 3200, 3600, 4000, 4400 korona. Járásíró: 2000, 2200, 2400 korona.

IV. Középponti és külső segéd- és kezelőszemélyzet. Iratbiztos: 2000, 2200, 2400 kor. Írnök: 1400, 1600, 1800 kor. Könyvtáros: 1400, 1600, 1800 kor. Várnagy: 1400, 1600, 1800 kor. Rendés napidíjaz: 900 kor.

V. Középponti és külső szolgaszemélyzet. Hivatalos szolgá 600—900 kor.

A lakospénzjegy azert ninesnek megállapítva, mert ez minden vármegye állítja be oly összegezt, mely az illető állomáshely lakospénz-össztályának megfelel.

1. hogy a midőn a vármegyei alkalmazottak javadalmazását az ország valamennyi vármegyéjére nézve egyöntetűen, ugyanazon elvek alapján elhatározzák, erre irányuló kérvényével a részletesen kidolgozott emlékirat s szabályrendelet tervezet kapcsán, az önkormányzatú jog alapján ennek a kérdésnek rendezésére első sorban illetékes vármegyék közönségét, vagy a vármegyei alkalmazottak fizetésének szabályozását a kongresszus kérvénye alapján már a legközelebbi rendes, esetleg e célból egybehívandó rendkívüli közgyűlés napirendjére tűzze ki, annak során a kongresszus által elfogadott s a körvény kapcsán bemutatott szabályrendelet tervezet vegye tárgyalás alá, tegye azt egész terjedelmében magáévá, emelje azt egyhangúlag határozatá s kéri a törvényhozást, a m. kir. kormányt és a m. kir. belügyminisztert feliratok útján arra, hogy a vármegyei közönsége által elfogadott szabályrendeleteknek, az állami tisztviselők fizetésének szabályozásával egyidejűleg, vagy legkésőbb 1904. január hó 1-én levendő hatálybalépéséig most első ízben igényelje s jövöben a fokozatos előléptéssel igényelendő összeget a m. kir. belügyi tárca részére vegye át s illette azon összegekkel a vármegyei állami javadalmazását megfelelőleg emelje, ezen felirattal a törvényhozáshoz, a m. kir. kormányhoz és a m. kir. belügyminiszterhez egy saját kezűleg kiküldött küldöttéje útján juttassa, amelyben való részleteket kérje föl a vármegyei képviselőket is.

2. Mondja ki továbbá az országos kongresszus, a) hogy a vármegyei alkalmazottak fizetésének rendezésére irányuló kérvényt egy, a saját kezűleg kiküldött küldöttéje útján a törvényhozáshoz, a kormányhoz és a belügyminiszterhez juttatja azon kérelem kifejezése mellett, hogy a kongresszus által kidolgozott s a törvényhozás közönségének elfogadására ajánlott s a vármegyei alkalmazottak illetményeinek szabályozására vonatkozó szabályrendelet tervezeteket, amennyiben a vármegyék közönségei által magukévá tették, hagyja jóvá az ezek folytán igényelendő összegeket az állampénztár terhére vegye át s az egyes vármegyék részére, mint állami pótvadalmazást már az állami tisztviselők fizetésrendezésére legkésőbb 1904. évi január hó 1-én levő folyósítás; b) hogy az egyes vármegyék tisztviselői útján felkéri az országgyűlési képviselőket arra, hogy a vármegyei alkalmazottak jogos és méltányos kívánatait a törvényhozás terében a kir. kormányt és a vármegyék közönségének támogatásával s a vármegyei igazságszolgálat ügye sikerének elérésére kikéri a hazai sajtó támogatását.

Módszertanok.

A kongresszus egyhangú lelkesedéssel magáévá tette egy a tervezetet, mint a határozati javaslatot és csupán a tervezetben tett módosításokat. Még pedig: a 2. §-nál pótlólag bevetéket, hogy a főszolgabíró ebben a kimutatásban részletezett illetményein kívül még nyugdíjba be nem számítható 600 korona működési pótlékban részesüljön. A 4. § helyett a következő új szöveget állapították meg:

A levéltárnok, az alleveáltárnok, az árvásztályos nyilvántartó, az iradálistek és irnokok, az egy- és ugyanabban az állásban ellátott tizenköt, tizhat és húsz szolgálati év után további 200—2000 korona korpótelek bírnak igényvel. Ez a korpótelek mindenben a fizetés jellegű bir és magasabb alapfizetéssel rendszeresített állásra való megválasztás, illetve kinevezés esetén a fizetést többlet erejéig beszüntetendő.

Ezek után Beniczky Lajos elnök bejelenti, hogy a következő tárgyat a vármegyei tisztviselők országos egyesületének megalkotásáról. Az erre vonatkozó tervezetet Czobor László Honf. vármegyei alispánja terjesztette a kongresszus elé, a mely azt egyhangúlag elfogadta.

Elismerés.

Most szólastra emelkedett Goda Béla Győr vármegye alispánja és meglehetősen emlékezve meg Beniczky Lajos alispán elnöki működéséről, indítványt tett, hogy a kongresszus halgát és közönségét megköszönje az alispánok iránt. Ezután Somogyi István Nagykovácsi vármegye alispánja indítványozta, hogy szavazzanak jegyzőkönyvi köszönetet a Czobor László alispánnak.

Krisztián nem szólott egy szót sem, könyveket gyűlték a szemébe és szörnyen nyomorultnak érezte magát. Lehajolt a székek közé és nem mert a felesége szeméi közé tekinteni. Eltakarta az arcát. Mind a ketten nagyon örültek és meglegedettek voltak, hogy nem került sor köztük szemrehányásokra és kimagyarázatokra. És ez bizonyos jó érzés volt a nyomorukban.

Cyros léptek hallatszotak a folyosó felől és dr. Angogone hangját hallották. Az orvos belépett a szobába és Genovét nem is üdvözölve, megfogta a beteg férj ütőerét. Moulin ur elhagyta a szobát és egyedül hagyta őket:

— Mi történt? — kérdezte az orvos. — Nem értem, hogy lehetett képes Thardé ilyen szemébe belemenni. Hogy történthetett?

Krisztián egy erős mozdulattal tett. Dacára a nagy részességének csodálatos tisztán ítélte meg a dolgokat és minden szót hallott, a mit az orvos mondott.

— En... én... nyugie... én vagyok mindennek az oka. Én kényserítettem Thardé-t, hogy igyék... ő éretny volt és visszaütötte.

— De hát miért, kérdezte kiabálva, szemrehányó hangon Genovéva. Miért ez a dorbozóság? Bolond vagy?

— És nagy kétségbesében tördelte a kezét.

— Csüdesüljön asszonyom! Ne tegyen neki szemrehányásokat — várjon, míg elmúlik a mámor és ő kimagyarázza majd a dolgokat.

— En minden szemrehányást szívesen hallgatok. Olyant ugy sem mondhatnak, a mit nem érdemlek meg... És semmiféle becsinatkérés nem hagyja majd el a számam, mert szegyenleném magam, ha becsinátot nyernék.

A részegség annyira elővette, hogy az orvos komolyan felni kezdett, hogy esetleg valami gorbombagótt találna mondani a fiatal asszony előtt. Azonban Krisztiánnal nem lehetett oly könnyen elbánni, a részegség megoldotta a nyelvet és gyorsan beszélt:

Folyt. köv.)

pán elnöklele alatt működött bizottságnak s a nagy szorgalmat és áttekintést igénylő fizetésrendezési javaslat fátáradhatatlan készítőjének, Issekutz Aurél krassószőrvármegyei főjegyzőnek. Vinczezhdy Ernő Torontál vármegyei főjegyzője határozó szép beszédben ecsetelte az egész mozgalom megteremtőjének dr. Horváth József alsó-kubini szolgabírónak és Vármegye-című lapjának kiváló érdemeit. Egyhangúlag kimondták, hogy az alakítandó egyesület hivatalos lapjává tessék szerkeszteni a jegyzőkönyvi közönségnek. További indítványában köszönetet mondott Honf. vármegyének, mely első sorban tette lehetővé, hogy az ezsmé megvalósuljon.

Általános nagy lelkesedés kísérle dr. Jekel Frigyes szavait is. Brassó-vármegye érdemes alispánja azt indítványozta, hogy fejezze ki a vármegyei tisztviselők együttes nagy testülete elismerését dr. Kmethy Károly egyetemi tanárnak, a kiváló jogtudósak, aki publicisztikai tekintélyt látva vetette a megyei tisztviselőkért és az Egyetértésben erős érvekkel kelt védelmére a jogos ügynek. Perczeki tartó taps szölt a mellett, hogy ez az indítvány általános óhajtatnak adott kifejezést.

Még dr. Rakovszky Endréné, Abaujeügye alispánjának volt köszönő-indítványa: a sajtó iránt, a mely elismerésre méltán támogatja a megyei tisztviselők mozgalmat.

A végakordot pedig Benel Antal szamosújvári szolgabírónak a szavai adták meg. Kirezgett azokból a keserűség Széll Kálmán iránt, a ki a mulkior olyan ridegen lekezelte a megye érdemes tisztviselőit. Erre kapta válaszul azt, a mit Benel szolgabíró mondott: forduljon a megyei tisztviselők testülete a miniszterelnökhöz és kérje meg, hogy most már a halasztást nem tűrő anyagi kérdés sürgős rendezésével és programjában kifejtett igényeinek bevalóságával mentse meg a vármegye tradícionális fényét.

Az országos egyesület.

Ezután Beniczky Lajos alispán elnök berekesztette a kongresszust és felhívta a jelenvöltsakat, hogy alakítsák meg a vármegyei tisztviselők országos egyesületét.

Az alakuló közgyűlés elnökvé Beniczky Lajos alispán, jegyzővé dr. Horváth József szolgabíró választották. Czobor László Honf. vármegye alispánja fölolvasta az alapszabály-tervezetet, a melyet egyhangúlag elfogadtak. Kimondták, hogy az egyesület tisztizárt akkor választják meg, a mikor az alapszabályok a belügyminiszterium jóváhagyásával léérkeznek. Ezzel az alakuló közgyűlés is véget ért.

Délben egy órák a kongresszus tagjai lakomára gyűltek a Hungária-szállóban, a hol számos felkötésztől hangzott el.

Budapest, április 26.

A katonai javaslatok ellen. Az ország sok helyén gyűltakozott mai is a polgárság a kormány katonai követeléseire ellen. Eddig a következő tudósítások érkeztek hozzánk:

Marosludason hat ezer ember jelenlétében tartották meg a négyülést. Bedőházy János és Sebess Dénes országgyűlési képviselők Beszedési jogy hatást keltettek. Beszélték még Barta Lajos református lelkész, Petri Zsigá ügyvéd, akik kitartásra szólították fel a képviselőket a további küzdelemre. A négyülés egyhangúlag elfogadta Csontos Márk elnök határozati javaslatát. — Csányról, Tömökényről, Margittáról szintén rövid táviratok jellemtk, hogy a négyülések nagy lelkesedéssel folytak le s valamennyi helyütt elhatározták, hogy kérvényt intézzenek a katonai követelések ellen a képviselőházhoz. — Gyöngyös város polgárságának száztíz küldöttsége e hó 29-én érkezett a fővárosba, hogy átadja a képviselőház elnökének a katonai követelések ellen tiltakozó feliratát. A küldöttséget Visontai Soma országgyűlési képviselő vezeti.

A Hirlapírók Nyugdíjintézete.

— Közgyűlés. —

A Magyarországi Hirlapírók Nyugdíjintézete vasárnap délelőtt tartotta Falk Miksa elnökével évi rendes közgyűlést. Az elnök megnyitván az ülést, a jegyzőkönyv vezetésére felkérte Fekete Ignác titkár, hiteltelisére pedig Cziklay Lajost és Kálmán Henriket. A szavazászdó bizottság tagjai Hoitsy Pált, Fodor Ferenczet és Veigelsberg Hugót jelölté ki.

Az előterjesztett évi jelentéshez Fenyo Sándor szólott, felemlítve, hogy minden évben felszólalt a nyugdíjösszegek emelése érdekében, az idén is szót kell emnie ezért, annyival is inkább, mert az intézet vagyoni állapota ezt mindenképen megengedi és a mult évi eredménye egyenesen ezt diktálja. Emellőgva az igazgatósági jelentéssel szemben azt a határozati javaslatot tartja csak elfogadhatónak, melyet az emelés érdekében a nyugdíjintézet tagok előzetesen megszövegeztek. Kéri a közgyűlést, fogadjal el a Hoitsy Pál által előterjesztendő fentebb említett indítványt. Hoitsy Pál ezután kellekűpp indokolta a határozati javaslatot, melynek értelmében értékpapir értékesökkenési alap létesítése helyett az egész nyereség alapszabályszerűleg felszólandó, a mi által a nyugdíj emelése lehetségessé válik.

A közgyűlés egyhangúlag elfogadta az indítványt és ehhez képest legkésőbb június 15-ig rendkívüli közgyűlést fog összehívni, mely a tizszázalékos emelést kimondja.

Fenyő Sándor indítványa a közgyűlés erre köszönetet szavazott dr. Fekete Ignác titkárnak az ez ügyben kifejtett buzgó tevékenységért.

Az igazgatóság indítványához képest ezután a közgyűlés jegyzőkönyvében örökítette meg Molnár Antal, Borostyáni Andor és Zempléni P. Gyula elhunyt rendes tagok és Ország Sándor igazgatósági, valamint gróf Andrássy Dénes alapító tag emlékéit; köszönetet szava Budapesti napisajtónak támogatásáért.

az intézet vagyonát alapítványiakkal és adományokkal gyarapították, valamint Pódr Jakabnak, a triestyi ált. bizt. társaság magyar vezérügynökkéje fejének a tagsági díjak beszédeséért, lovag Falk Zsigmondnak a Pesti könyvnyomda R. T. elnök vezérigazgatójának a nyomtatványok díjtalan szállításáért és a Pesti Hazai első takarékpénztárnak a vagyon kezeléséért.

Megállapította a közgyűlés, hogy az intézet sajtójából fizeti a tagok helyett az I. nyugdíjosztályban a díj 60 százalékát, a II. osztályban 40 százalékát és a III. osztályban 30 százalékát. Végül megejtették a választásokat. Elnök lett Falk Miksa, első alelnök Hegedűs Sándor, második alelnök Heltai Ferenc és az igazgatóság tagjai lettek: Cziklay Lajos, Gelléri Mór, Sturm Albert, Schuller Zsigmond és Szatmári Mór. A felügyelő-bizottság tagjai lettek: György Aladár, Kenedi Géza, Lendvay Sándor, Peisner Ignác és Szűcs Pál.

Végül Dery Gyula indítványozta, hogy a közgyűlés szavazzon köszönetet Fenyo Sándornak a nyugdíj-emelés érdekében kifejtett állhatatos akciójáért. Megtörtént.

A közgyűlés Falk Miksa életével ért véget.

A rendes évi közgyűlések alkalmából szokásos közös ebédel a délután egy órákor tartották meg az István főherceg szállóban. A társaságban ott voltak a főváros sajtójának majdnem valamennyi számottevő munkása. Láng Lajos ker-szédelemügyi miniszter, Rákosi Jenő, Heltai Ferenc, Neményi Ambrus, báró Solymossy László és dr. Schreyer Jakab levélben menteltek ki magukat.

Az első felkötésztől Falk Miksa mondotta. Szikrázó szellemességgel, fordulatos beszédben elmondta, hogy azzal a gondolattal foglalkozott, hogy ma lemond az elnöki tisztéről, hogy fiatalabb erőnek engedje át a helyét. »Ezt a szándékot elmondta — két ókól nem valószínűt meg. Először, ószinten megmondva, gyavaságból (derültség) vagy hogy magam iránt kissé udvariasabb legyenek gyöngösögtől. En, tudnillik nem szegyenlen bevallani, hogy az utolsó pillanatban még is rájt az a gondolat, hogy megvárjak a tőle, az intézet, amelynek születésénél én bábáskodtam, aztán átgépettem a gyermeki betegségekben, láttam aztán felébredni, felvirágozni; lát megcseszt szívern, nem volt kurázsím ezt megintenni (Hejjesés). A másik, a szónok szerint az a tudat, hogy két elnöktársu buzgó munkássága révén az 6 tenyleges közreműködése könnyen nélkülözhető. Polárát Hegedűs Sándorra és Heltai Ferencze, az intézet alelnökeire ürül.

A nagyhátsú beszél után Hegedűs Sándor beszélt. Falk Miksát köszöntötte fel. Beszédben többek közt ezeket mondta: »Az, hogy a magyar hirlapírók társadalmilag is, politikailag is sokkal nagyobb tekintélynek örvend, mint a legtöbb külföldi országé, nagy részben Falk Miksa érdeme, a ki a sajtót a maga nagy önzellenességével, tudásával és tehetségevel mindig híven szolgálta. (Elnök éljenzs). Ő a hirlapírókmal mindig magas nívóvan tartotta erőlköszét égy mint iradalimlag. Ennek a következménye az, hogy a hirlapírók előtt megnyiták a sazlónok ajtói és az országgyűlés kapui.

A lakomán, a melyen még Gelléri Mór, Cziklay Lajos, Peisner Ignác, Agai Adólf, Fuchs Lajos, dr. Margolits Éde, Béin Károly, lovag Falk Zsigmond, Sturm Albert és mások beszéltek, a legésztelenebb hangulatban tartott a késő délutáni órákig.

Azokat a t. olvasóinkat, akiknek előzetes: április végén lejár, arra kérjük, hogy a megrendelést idejekorán újítsák meg, ha a lap küldése fönnakadást ne szenvedjen. Lakóhelyváltás alkalmával arra kérjük ugy helybeli, mint vidéki előfizetőinket, hogy régi lakóhelyüket is tudatni sziveskedjenek.

UJDONSÁGOK.

— Személyi hírek. Ottó főherceg ma részt vett Bécsben az orvosok társaságának termében a lupus-betegek részére felállítandó gyógyintézet érdekében tartott értekezleten. — Dessewffy Sándor esanádi püspök, a ki sulyos betegsége után a telet Abbadában töltötte, még e hét végén Budapestre érkezik, a honnan rövid pihenő után Temesvárra tér vissza.

— Uj udvari tanácsos. A király Rejtő Sándor budapesti műegyetemi tanárnak, kitűnő szolgálata elismerésül, a magyar királyi udvari tanácsosi címzet adományozta.

— Lónyai grófné Párisban. Párisból táviratozzák: Píkás és érdekes találkozás eshetik meg most a francia fővárosban. Tegnap érkezett ide gróf Lónyai Elemér a nejével több napi tartózkodásra. A volt trónörökösnek szigorú inkognitóban a Hotel Mirabeau-ban szállt meg. Tiszta véletlen, hogy a hercegnő atyja, Lipót belga király most ugyancsak inkognitóban szintén Párisban időzik. A királyt csak egy számszereged kísérte. Stefánia, a ki nem tudott arról, hogy atyja, a kivel tudvalevőleg nem a legjobb viszonyban áll, Párisban van, ugyanabba a fogadóba száll, a melyben Lipót király lakik. A király és a leánya még nem találkoztak.

— A hivatalos lap botlása. A Budapesti Közlöny tegnap meglehetősen száma közölte, hogy a király dr. Davida Leó kolozsvári egyetemi tanárnak boldog előnével a magyar nemességét adományozta. A különös predikatum kommentárja is adott több oldalról okot, míg ma aztán kiderült, hogy a hivatalos lap botlásáról van csak szó. A mai szám ugyanis ujból lekötö a királyi kéziratot, de ebben már a boldog előnév jut a tudós professzorak.

— A pesti ág. hitv. ev. magyar egyház-község ma délelőtt tartotta a Sütő-utcai főgimnázium dísztermében dr. Wagner Géza világi és Horváth Sándor lelkész egyházi elnökle-

alatt a közgyűlést. A jelentések tudomásul vétele után nagy vitára adott okot az a körülmény, hogy a magyar és német egyház költségleírányzatában 4470 korona hiány mutatkozik. Aközgyűlés elhatározta, hogy az egyházi adó behajtását erőteljes szorgalmazni fogja s ha ez nem sikerül, ugy a fővárostól nagyobb segélyt kérnek. Az új főgimnázium és templom építésére a kormány 300000 korona segélyt szavazott meg, a melyből a városi legjeltebb fiasorban egy 1308 négyzetölyni területet szereztek meg. Az építési költségvetést 300000 koronában állapították meg. Wagner Géza dr. elnök zárószavaiban buzdította a hívőket, hogy az építésre még szükséges 200000 koronát gyűjtés útján előteremtsék.

— Roosevelt ellenjelölte. Aból az alkalmából, hogy Roosevelt megkezdte agitációs körútját, az amerikai sajtó már kezd foglalkozni az elnökválasztás kérdésével. Amerikában tudvalevőleg két párt van: a republikánus és a demokrata párt. Roosevelt az elsőhöz tartozik, meg a utóbbinak jelöltje Mac Kinley ellen a legutóbbi elnökválasztáson Bryan volt. Minthogy Bryan bukása után kijelentette, hogy többé nem pályázik az elnöki állásra, a párt Alton Brooks Parkert, a new-yorki főlebbeszi törvényszék főbíráját fogja föllepíteni, aki hajlandó fölvenni a küzdelmet. Már meg is alakult a választási irodája, amelyik eláraszlja az országot Brooks Parker brói teleteleivel, hogy bizonyítsák, hogy a jelölt a »szervezett munka« barátja. Ezzel az akcióval a szándékosok akarják meghódítani, mert ezek a sztrájk elsimítása óta Rooseveltért rajongjanak.

— A fiúk és a leányok együttnevelése. A magyar tanítók Otthonában legutóbb azon tanácskoztak, hogy együtt tanítsák és neveljék-e elemi iskolában a fiukat és leánykákat, vagy pedig külön? A kérdéshez Szabó-Bugáth László, Nagy László, Barócz Pál, Ember János, Zsedényi Aladár, Fischer Sarolta szözlöttek a végül megfogalmazott kérdést akkép formulázzák: Miért ne tanítanók és nevelnők együtt az elemi iskolába járó fiukat és leányokat? Erre a kérdésre pedig egyetlen megokolt válasz érkezhetik: azért, mert mindenünnen. Ez a válasz azonban egyszerűen olyan tényt állapít meg, a melynek a tizevés akkor a — a perverzitás esetét nem számílvá — nincs következménye. Azaz káros következménye nincs sem testileg, sem lelkileg, Megfordítva a nevelés szempontjából a fiúk és leánykák együtt nevelése igen kívánatos. Azzal teszi a leánykákknál szolidébb természetű, aminek a fiukra csak üdös hatása lehet. Eként a kérdés az együttnevelés javára dől el. Még inkább az együttnevelés javára dönti el a kérdést az a tény, hogy az összes kisközégek osztatlan iskoláiban ma a fiu és leány elemiiskolai tanulók száma az 50-ét ritkán lépi túl, az ekülföldi végre sem hajtható. A dolog társadalmi jelentőségét ebből az alkalmából ezáltal nem fejtegetjük, egyszerűen kifejezzük abbeli meggyőződésünket, hogy ez is az együttnevelés mellett szól.

— A táborban. Piliscsaba hosszú téli álma véget ért. A pórtartalekosok bevonultak a táborba s a szalasz sváb parasztelegek átengedték a helyzetet az uniformisnak. A harminczkettes hadkiegészítő parancsnokszag pórtartalekosai tegnap vonultak be tizenhárom napos fegyvergyakorlatra Piliscsabára. A tartalékosok — mintegy ezernyészázán a Mária Terézia kaszárnyából tegnap reggel vonultak ki a táborba s ma már megkezdtek gyakorlatiataikat.

— A budapesti pályaudvarok rendezése. A főváros pályaudvarainak rendezésére kiküldött nagybizottság ma az országos iparegyesület nagyteremben ülést tartott, a melyen ott voltak Sándor Pál, dr. Vázsonyi Vilmos és dr. Nagy Sándor országgyűlési képviselők is s az országos iparegyesület, a kereskedelmi és iparszarnok, a magyar kereskedelmi csarnok, a nemzeti szövetség, a magyar mérnök- és építészegyesület s a gyárpari sok országos szövetsége is képviseltették magukat. A gyűlést dr. Nagy Sándor és Alpár Ignác hivatá össze. A kérdéshez Palóczy Antal tanár, dr. Vázsonyi Vilmos, dr. Zielinszky Szilárd és Fischer Ignác szözltek, majd a százas bizottság elhatározta, hogy memorandumot ad át a kereskedelmi és pénzügyminisztereknek s a kormányelnöknek.

— Salamon a villamos kocsiban. A Váci-körúton történt ma délelőtt. Egy villamos kocsiban több utas ül, köztük két nő is. Az egyik azt követte a kalauzolt, hogy nyissa ki az ablakot, mert ha ki nem nyitja, ő meghal a fullélt levegőben. A másik hölgy erőlyesen tiltakozott ez ellen, kijelentette, hogy ő meghal, ha kinyitják az ablakot. A kalauz nem tudta mitévő legyen, mert mind a kettő már gorbombáskodni kezdett és ugyancsak fenyegették a szegény kalauzt. A kocsiban állt egy uriember is, a ki megszánta a szegény kalauzt, talán meg is ünta az asszonyok kiabálását és így szölt: — Tudja mit, kalauz barátom. Nyissa csak ki bátran az ablakot. Akkor majd meghal az egyik hölgy; azután csukja be megint gyorsan, mire majd meghal a másik. Egész bizonyos vagyok benne, hogy azután ebben a kocsiban helyreáll a béke.

Az udvariattalan ember felszólalása csakugyan helyreállította a békét. A hölgyek elhallgattak. Az ablakokat nem nyitotta ki a kalauz; de nem is hall meg a két nő közül egyik sem.

— A gyermekekért. Dr. Kálmán Artur ház. tulajdonos mintegy másfél évvel ezelőtt válópórt indított a felesége, Freund Julia ellen. Az asszony nőtartás végett beporlőtte az urat, de a bíróság a keresetet elutasította. A házasságukból származott két kis gyermekét a főváros árvászéke, a közigazgatási bizottság, végül pedig most pénteken a belügyminiszter is az apának ítélte oda, s egyuttal elrendelte, hogy a gyermekeket ha kell, karhatallommal is vegyék el az anyjuktól s adják ki az apának. Ez még azzap megtörtént. Az asszony, a ki jelenleg hangversenyeken és a fővárosból elutazott, de a mikor hírt vette, hogy a gyermekeit megfosztották, nyomban visszajött, berontott dr. Kálmán Artur Erzsébet-körúti házába s a két gyermeket — az apa távollétében — ismét magához vette. Az utczán az

asszony a gyermekekkel és dr. Lárocy Jenő ügyvéddel kocsiba ült s a vasúthoz akart hajtatni. Eközben azonban megjött a férj. Utána-sietett a sebesen vágatott kocsinak, megállította s követelle vissza a gyerekeket. Az utczán körülöttek csakhamar igen sok ember verődött össze, akik pártokra szakadtak s ki az asszonyt védelmezte, ki meg a férjét. Végre is a közeli rendőr felült a bakra s a gyermekekkel és a felekket behajtatott a rendőrségre. Itt dr. Kálmán Artur panaszt emelt a felesége ellen magánlakortés és gyermekrablás miatt s dr. Lárocy Jenő ügyvédt mint büntírsat kérte megbüntetni. Zlinszky rendőrtanácsos, a ki mint központi ügyeletes a panaszt felvette, a két gyermeket még éjszaka folyamán ismét az apának adta oda, mint a kit jogosan illetnek meg.

— A férj. Balajthy László lakatos-segéd so-hase volt mintatpote a jó férjnek. A feleségének, Méder Annának kin volt mellette az élet. Nem is bírta sokáig a herceze-hurcúzt s egy évvel ezelőtt elhagyta az urat. A legutóbbi napokban Balajthy megdögte, hogy a felesége beteg s hogy az üllői-úti szülészeti klinikán ápolják. Kegyetlen terv fogamzott meg agyában. Ma déltán elment a klinikára az asszonyhoz. Fél négy óra felé érkezett oda s a lelkere beszélt az asszonynak. Kérte, térjen vissza hozzá. Bocássza meg neki, ha bántotta, viszont ő sem firtaja majd, hogy került az asszony a klinikára. Balajthyne röviden felelt: Nem hiszek a szavaknak, nem megyek vissza! Négy óra volt, a betegláogatási idő vége. A nagy terebnél minden idegen elment, csak Balajthyne ágya mellett állott a férj.

— Erigy már — szölt hozzá az asszony. A rákövetkező pillanatban rémült sikoltás futott végig a termen s a sok betegen páni felemlítétt ki. Balajthy kirántotta a zsebkését és markolatig bevágta a beteg felesége hasába. A ropant hármára összefutottak az ápolók, gyorsan előhívtak a soros orvosokat is, a ki mindenképp a meg-szúrt asszonyt vették ápolás alá. Balajthyne sok vért vesztett, a betegsége is elgyengítette s az orvosok atól tartanak, hogy nem gyógyul fel. A nerénylő férj hallatlan, mozdulatlanul állott az asszony ágya mellett. Szemét erősen a felesége szegyezte s nem szölt egy szót sem. Akkor se, a mikor átadták a közeli rendőrnök, a ki bevitte a fokápitányosága. Letartóztaták.

— Az életlen levele. Előre jelentette be, hogy öngyilkos lesz Huser Aladár fűszerkereskedő. Az Izabella-utca 67 száma alatt van az üzlete. Hauer néhány nap óta elfűnt a lakásáról s hiába keresők, nem lelték rá. Sopronyi Dező nagylőszés, aki ismerőse volt az elűntnek, ma Bécsből levelet kapott, amelyben Hauer a következőket írta:

Midőn ezen sorokat olvassa, hideg lesznek már. Vigasztalja a nyámat. Tettem Bécsben hajtom végre egy álmot, akit szereltek. Hauer a rendőrség kéréséi. Személyleírását segítségnyújtókat a bécsi rendőrségnek is, hogy ha netán ott akarná sőtét szándékát végrehajlani, legyen, aki megakadályozza. Az elűntnek önnegy éves, jól jártat fiatal ember, az arzca kerék, haja, bajusza barna.

— Munkásságyús O-budán. Kétezer ó-buadi munkás gyűlést tartott ma délután. A gyűlés szöznoka, Bokányi Dező s a munkások helyzeteéről beszélt s felhívta hallgatóit, vegyenek részt a má-jusi ünnepeken. A gyűlés egybékint rendezvaras nélkül folyt le.

— Erdély Rákóczi-ünnepe. Rákóczi emléké-ünnepe május 24-én nagy fényűvel ünneplik Kolozsvárott. Május 23-án este a várost kiviláglják, május 24-én reggel istentisztelet lesz a templomokban, a Mátyás-teri templomban gróf Majláth Gusztáv püspök celebrál. A városi s a megyei díszközgyűlés a Redutban lesz, a hol az uniót kimondták. A díszgyűlést gróf Bédli Ákos főispán, az E. M. K. E. elnöke nyitja meg s az ünnepi beszédet Márki Sándor bizottsági tag, egyetemi tanár tartja; ugyanott lesz az egyetemi polgárság díszközgyűlése, melyen kimondják, hogy egész Erdély terjedő Rákóczi-bizottságot szervezzen, mely állandóan működni fog, míg csak Rákóczi hamvait haza nem szállítják, sőt ezután is, mint Erdélyben a nemzeti törekvések öre, a nemzetiségi törekvésekkel szemben. A Redutból a Mátyás-szobor elé vonulnak, hol beszédet mondanak Kan Béla, Melha Tibor és Idakéry Gyözö, ünnepi beszéd tartására pedig valamelyik országos nevű publicisztát kéri meg. Déltávan Rákóczi-bankek lesz, este a színházban Rákóczi-estély, melyen a kolozsvári ör-, művés- és mágnásnavig tagjai kívül szereplésre felkérlik Márkus Emilit, Rákosi Viktot, Somló Sándort, Ábrányi Emilt stb. Meghívják az ünnepra a törvényhatóságok kivül az összes erdélyi orsz. képviselőket, az összes városokat és községeket. Továbbá a magyar országgyűlés mindkét házát s az összes magyar iskolákat.

— Talostol. annak idején sulyos betegség című orosz lap. Leó a betegségnek lan egészének minden részéből ket kap. Mindezt örökien és amitőlontóse van. el baráti körben legutóbb Kirim érkezett oda a gal. Az ameri a világhírű gedett, ha e egész társaság elölit, ahol ott napon Te. Az író magáfol, mintha zott volna át. társaság elvon azonban lelkes megállt az erke.

— Talostol. leírhatatlan hatást nyújt. A műve, amely A lelkes hölgy és Tolstoj ebből egy egyetlen trefálta ható segítése: — Talán a — Igen, igen hatást! Eppen e

— A fu búna. Vannak bűnök, melyeket a büntető törvénykönyv nem büntet, mégis a legcsunyább vétek közé tartoznak. Ilyen a szőlők iránt tanusított hállatosság. Ō-Bécsben történt az alábbi eset, amely a maga nemében bizonyára ritkítja párját. Egy Dungsaryi Tamo nevű fiatal ember édesanyja meghalt a napokban és tetemes vagyonát a fura hagyta. Amint az öregasszony lehunyt, a fiu jelenkezett az előjárásnál és kijelentette, hogy ő bizony a maga költésén el nem tettemei a halottat. A fiu kijelentése érthető megbotránkozást keltett az előjárásnál és meghagytak neki, hogy anyjának temetéséről okvetlenül gondoskodjék. Dungsaryi hazament, deszkából egy ládat takolt össze, beletette a tetemet és kivitte a temető halottas házába. Az előjáróság ilyenformán mégis kénytelen volt az öreg asszonyt eltemetni. A községben most senkinek sem tűnt az a ládát eltemetni.

— Talán a — Igen, igen hatást! Eppen e

